

Братя и сестри на Христа.

„Защото, който прави волята на
Отца моего, който е на небеса,
той ми е братъ и сестра и майка“*).

Този стихъ е прочитанъ, можеби, хиляда пжти. Върху него има написани най-малко стотина то-мове, — бесѣди, проповѣди, какво ли не е казано за него? И мисля, че, ако този стихъ бѣше досега из-тълкуванъ правилно, или разбранъ и приложенъ правилно, свѣтътъ би билъ оправенъ до сега. Но, понеже свѣтътъ не е оправенъ, подразбирамъ, че стихътъ не е изтълкуванъ, не е разбранъ и не е приложенъ правилно. Затуй вземамъ да го дооб-ясня и азъ.

Христосъ полага единъ принципъ, върху който съгражда основата на своето учение, т. е. матери-алната страна, видимата, физическата страна. Ко-гато той говори за братъ, сестра и майка, разбира чисто физическата страна, тъй както свѣтътъ сега е изявенъ. Не говоря за небето, защото често въ Божествения свѣтъ нѣма такива отношения. На зе-мята най-възвишеното — това е братътъ, сестрата и майката. Може вие да ме запитате, какви сж отно-шенията на небето? Такива, каквито сж и на зе-мята. Но, споредъ вашитѣ сжждения, ще кажете: „Ако и на небето е така, както е на земята, тогава нѣма голѣма разлика“. Нѣщата на земята сж ху-бави сами по себе, но трѣбва да ги прѣкарате прѣзъ сто води, за да ги очистите отъ тѣхния киръ и да ги видите въ тѣхната първоначална чистота. Не само на думи да бжде човѣкъ братъ и сестра.

*) Ев. Матея 12:50.